

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2015, č. j. 5178/15/5100-41451-711334, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2016, č. j. 31 Af 34/2015 – 54,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 2. 5. 2016 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 4. 2016, č. j. 31 Af 34/2015 – 54, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě stěžovatele z důvodu nezaplacení soudního poplatku. Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, jež činí, podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč. Poplatkové povinnosti přitom podléhá i kasační stížnost podaná proti usnesení soudu, jímž bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19).

[3] V daném případě bylo stěžovateli k jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti zasláno dne 9. 5. 2016 *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*, s tím, aby jej ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení pravdivě a úplně vyplnil a následně zaslal soudu zpět. Nejvyšší správní soud poté dne 23. 5. 2016 obdržel

prostřednictvím faxu podání stěžovatele, ve kterém mu bylo sděleno, že v návaznosti na obsah přípisu ze dne 9. 5. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 – 14, stěžovatel vyhovuje požadavku soudu a poštou zasílá vyplněný formulář *Prohlášení o majetkových a příjmových poměrech*. Nejvyššímu správnímu soudu však stěžovatelem uváděné prohlášení nebylo doručeno. Přípisem ze dne 9. 6. 2016 proto Nejvyšší správní soud stěžovatele opakovaně vyzval k doložení jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů. Na to stěžovatel reagoval podáním ze dne 23. 6. 2016 (zaslaným rovněž prostřednictvím faxu), jež se obsahově zcela shodovalo s již dříve učiněným podáním ze dne 23. 5. 2016. Nejvyššímu správnímu soudu však ani v tomto případě nebylo *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech* stěžovatele doručeno.

[4] Je přitom výlučně na účastníku řízení, aby svoji finanční a majetkovou situaci soudu dostatečně konkrétně popsal (tj. příjmy, výdaje, majetek, zejména vyšší ceny, a nemovitosti) a předložil doklady prokazující jeho tvrzení. Pokud účastník řízení tuto povinnost nesplní, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50) a žádost zamítne.

[5] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud od stěžovatele žádnou poštovní zásilku obsahující potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech neobdržel, usnesením ze dne 12. 7. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 23, zamítl stěžovatelův návrh na osvobození od soudních poplatků, vyzval jej, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, a dále jej také vyzval, aby ve stejné lhůtě předložil plnou moc udělenou pro řízení o kasační stížnosti advokátovi, nebo aby prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno k výkonu advokacie.

[6] Na toto usnesení stěžovatel reagoval sdělením ze dne 27. 7. 2016. Namítl v něm, že předmětné usnesení trpí zjevnými nesprávnostmi, je nesrozumitelné, a tedy nepřezkoumatelné. Stěžovatel dále konstatoval, že jeho žádostem o osvobození od soudního poplatku mělo být vyhověno v souladu s principem předvídatelnosti soudních rozhodnutí, neboť v jiných soudních řízeních mu již na základě stejného prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech bylo vyhověno. Poznamenal také, že jiné soudní senáty Nejvyššího správního soudu zastoupení advokátem ani zaplacení soudního poplatku nevyžadují. Na tomto základě stěžovatel znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, a to se zpětnou účinností. Závěrem stěžovatel navrhl „zrušit ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (v platném znění), kterým je stanoveno, že v řízení o kasační stížnosti stěžovatel musí být zastoupen advokátem (to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jeho zástupce, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie) i zpoplatnění podání kasační stížnosti soudním poplatkem (jejím osvobozením) s tím, že obdobný návrh podává i ve vztahu k podání dovolání a ústavní stížnosti.“

[7] V dané souvislosti Nejvyšší správní soud uvádí, že by byl kasační stížnost oprávněn meritorně projednat pouze tehdy, kdyby stěžovatel splnil podmínky stanovené v § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a § 105 odst. 2 s. ř. s., resp. v § 36 odst. 3 s. ř. s. a §

pokračování

35 odst. 8 téhož zákona. Nekonkrétní tvrzení stěžovatele, že po jeho osobě jiné senáty Nejvyššího správního soudu nepožadují zaplacení soudního poplatku ani povinné zastoupení advokátem, není způsobilé vyvrátit výše uvedený závěr. Ostatně stěžovatel ani neoznačil řízení, která by tuto skutečnost dokládala. Stejně tak Nejvyšší správní soud nemohl přisvědčit tvrzení stěžovatele, že soudy v jiných, nespecifikovaných soudních řízeních přiznaly stěžovateli osvobození od soudních poplatků a ustanovily mu zástupce, a to na základě stejného prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatel totiž v nyní řešeném případě zdejšímu soudu žádný takový dokument nepředložil.

[8] Nejvyšší správní soud se pak nezabýval novou žádostí o osvobození od soudních poplatků a novým návrhem na ustanovení zástupce, neboť stěžovatel v této věci neuvedl žádné nové skutečnosti (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2004, sp. zn. III. ÚS 404/04).

[9] K návrhu stěžovatele na zrušení poplatkové povinnosti a povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že není oprávněn zrušit ustanovení zákona, přičemž ani neshledal důvody k podání návrhu na zrušení příslušných zákonných ustanovení Ústavnímu soudu ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky. Ostatně ani sám stěžovatel žádné takové důvody neuvádí a Ústavní soud se již k této problematice opakovaně vyjádřil (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 10. 2009, sp. zn. III. ÚS 473/09, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 8. 1999, sp. zn. IV. ÚS 162/99).

[10] Jelikož v daném případě nebyl soudní poplatek na výzvu soudu do dnešního dne zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 12. 7. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 23, rovněž vyzván, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2016

2 Afs 111/2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu